

[Nørgaard-Sørensen]

unge – skal værsgo selv finansiere transporten i forbindelse med uddannelsen. Vi har stillet forslag om løsning nr. 2.

Ingen, end ikke undervisningsministeren, kan påstå, at det ville ødelægge dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Ved en forhøjelse på lidt mere end 1 øre pr. arbejdstime i virksomhederne til AER ville pengene være hjemme. Det er der ingen arbejdsgivere der ville dø af. Til gengæld ville vi løse i tusindvis af unges problemer, som regeringen nu i stedet pålægger dem.

Det er så meget desto mere mærkværdigt, at regeringen slet ikke vil gå ind i denne tankegang, som regeringen og de radikale i forbindelse med overenskomstindgrebet gav arbejdsgiverne 2½ mia kr. i lettelse på arbejds-giverafgifter og det uden at blinke.

Der er altså ikke én eneste rimelig begrundelse for det, som regeringen og de radikale nu vil foretage. Det er asocialt, det modvirker regeringens erklæringer på uddannelsesområdet, og det virker helt tilfældigt.

Derfor vil jeg gerne endnu en gang opfordre til at støtte de ændringsforslag, vi har stillet sammen med socialistisk folkeparti.

Ebba Strange (SF):

I forlængelse af det, hr. Nørgaard-Sørensen sagde, vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ærligt talt ikke forstår, at hverken det radikale venstre eller regeringspartierne, når der kommer en udstrakt hånd, hvis jeg må sige det sådan, for at bevare deres finanslovsforlig, som vi hverken har lod eller del i, vil være med til at holde de unge skadesløse. Alle medlemmer af uddannelsesudvalget har fået præcis de samme dokumentationer, som hr. Nørgaard-Sørensen og jeg har fået. De viser helt klart og tydeligt, at det er de unge mennesker, der bor i de geografiske yderområder, som har langt til deres skoler, og hvor der er lang afstand mellem skoler og praktikvirksomhed, som kommer til at lide under, at man nu vil fjerne befordringsgodtgørelsen. Alligevel siger det radikale venstre og regeringspartierne bare nej til den meget beskedne merudgift, det ville blive for arbejdsgiverne at betale denne befordringsgodtgørelse.

Jeg vil benytte lejligheden til at appellere, skønt jeg ved, det lønner sig lidt, når betænkningen først er skrevet. I og med, at man forkaster det ændringsforslag, vi har

stillet, stiller man altså de unge i en uddannelsesmæssigt meget ringere situation, og det drejer sig om den gruppe unge, for hvem det overhovedet nogle gange er tvivlsomt, om de vælger at tage en faglig uddannelse eller vælger at gå ud i livet som ufaglærte. Dette kan meget let få nogle til at vælge det sidste, for hvem vi dog ville ønske, at de valgte det første.

Det er sandsynligvis for at bøde lidt på de ændringsforslag, vi har stillet, og som man måske egentlig synes var fornuftige nok, at undervisningsministeren med tilslutning fra de radikale og regeringspartierne har stillet forslag om, at staten kan yde et beløb på 5 mill. kr. til fordeling til værdigt trængende rundt om på skolerne. Det vil give de erhvervsskoler, der nu skal fordele dette beløb mellem særlig værdigt trængende, en masse ekstra administration, og det kan sandsynligvis ikke gøres retfærdigt. Det enkleste ville være at vedtage de ændringsforslag, vi har stillet, og det ville være en retfærdighedshandling over for en gruppe unge i ungdomsåret, hvor politikerne ellers har nok at gøre med at slå om sig med smukke ord om, hvor meget man agter at gøre for disse grupper.

Ole Vig Jensen (RV):

Fru Ebba Strange har ret i, at det selvfølgelig var rart og lettest at sige nej til et forslag som det, der foreligger her. Men når man nu forarges over forslaget, som jo vitterlig er et besparelsesforslag, og siger, at det kommer til at virke meget asocialt, må jeg lige bede om, at man tænker over de økonomiske vilkår for mange flere tusinder i vort uddannelsessystem end dem, der er omfattet af denne ordning. De får hverken løn eller transportgodtgørelse. Som jeg sagde ved førstebehandlingen, er dette, når der også på det område skulle gennemføres visse besparelser, et sted, hvor det i hvert fald ikke har de asociale virkninger, som man hævder her. Selvfølgelig bliver det strammere, men når denne gruppe har de økonomiske vilkår, som er angivet i bilaget, er den stadig væk meget bedre stillet end alle andre, som er henvist til at leve under Statens Uddannelsesstøtte. Hvis vi så – og det har det radikale venstre jo sagt flere gange – inden dette års udgang kunne få gennemført en reform af Statens Uddan-